

Dosarul nr. 2ra-2415/18

Instanța de fond: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr - Lunga – N. Lazareva

Instanța de apel: CA Comrat – G. Colev, A. Curdov, L. Caraiianu

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Întreprinderea Municipală „Aydar- Suyu” și de către Piotr Cara,

în cauza civilă la acțiunea lui Victor Cara împotriva Întreprinderii Municipale „Aydar- Suyu” cu privire la repunerea acțiunii în termen, încasarea restanței salariale, penalității, repararea prejudiciului moral și

acțiunea lui Piotr Cara împotriva Întreprinderii Municipale „Aydar- Suyu” cu privire la repunerea acțiunii în termen, încasarea restanței salariale, penalității, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din data de 28 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea Municipală „Aydar- Suyu”, s-a casat hotărârea din data de 02 mai 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga cu emiterea unei noi hotărâri,

constată:

La 28 iunie 2016 Victor Cara s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu completările ulterioare, împotriva Întreprinderii Municipale „Aydar- Suyu” (în continuare ÎM „Aydar- Suyu”), prin care a solicitat repunerea acțiunii în termen, încasarea restanței salariale în mărime de 20 344 lei, penalității în mărime de 10 200 lei, prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielilor pentru asistență juridică. (f.d. 4, 43 ,148, vol.I)

În motivarea acțiunii Victor Cara a indicat că începând cu luna octombrie 2012 și până la data de 06 februarie 2015 a lucrat în cadrul ÎM „Aydar- Suyu” în calitate de lăcătuș. În legătură cu faptul că un an și jumătate nu i-a fost achitat salariul, la data de 02 februarie 2018 a demisionat.

Victor Cara a mai menționat că după demisie ÎM „Aydar- Suyu” a continuat să rețină achitarea restanței salariale, astfel reclamantul s-a considerat îndreptățit de a solicita încasarea forțată a salariului restant și a penalității în mărime de 0,1 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Ulterior pe parcursul examinării cauzei Victor Cara a depus cerere privind repunerea în termen de înaintare a pretenției cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada anilor 2012-2013. În susținerea cererii a indicat că despre faptul neachitării salariului pentru perioada anilor 2012-2013 a aflat pe parcursul

examinării cauzei, la data de 01 noiembrie 2016, astfel, în opina acestuia acest fapt constituie temei de repunere în termen.

Totodată, Victor Cara a indicat că în legătură cu reținerea salariului a suportat un prejudiciu moral prin starea de stres, care a fost echivalat de către acesta la suma de 5 000 lei.

La 09 iunie 2016 Piotr Cara a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Aydar- Suyu”, prin care a solicitat repunerea acțiunii în termen, încasarea restanței salariale în mărime de 26 064 lei, penalității în mărime de 14 380 lei, prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielilor pentru asistență juridică. (f.d. 4, vol.II, 43 ,148, vol.I)

În motivarea acțiunii Piotr Cara a indicat că din luna iulie 2012 până la 06 februarie 2015 a activat în cadrul ÎM „Aydar- Suyu” în funcția de lăcătuș, dar angajatorul nu i-a achitat integral salariul.

Prin încheierea din data de 27 octombrie 2016 a Judecătorei Ceadâr- Lunga s-au conexas într-o singură procedură cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Victor Cara împotriva ÎM „Aydar- Suyu” și cauza civilă la cererea lui Piotr Cara împotriva ÎM „Aydar- Suyu”. (f.d. 36, vol.I)

În cadrul susținerilor verbale reclamantii au renunțat la pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată și anume suportate pentru asistența juridică. (f.d. 171, vol.II)

Judecătoria Ceadâr –Lunga prin hotărârea din data de 02 mai 2017 a admis parțial cererile de chemare în judecată înaintate de către Victor Cara și Piotr Cara, a încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul lui Victor Cara restanța salarială pentru perioada anilor 2013-2014 în sumă de 16 958 lei, penalitatea în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere ce constituie 13 839,36 lei și prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei. A încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul lui Piotr Cara restanța salarială pentru perioada anilor 2012-2014 în sumă de 20 637,14 lei, penalitatea în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere ce constituie 16 842,24 lei și prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei. A respins ca fiind neîntemeiate pretențiile lui Victor Cara și Piotr Cara cu privire la încasarea restanței salariale pentru perioada 2014-2015. A încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul statului taxa de stat 2 248 lei. (f.d. 195-196, 211-220, vol.I)

Prin decizia din data de 28 mai 2018 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de către ÎM „Aydar- Suyu”, s-a casat hotărârea din data de 02 mai 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr- Lunga cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-au respins ca fiind neîntemeiate cererile lui Victor Cara și Piotr Cara cu privire la repunerea în termenul de înaintare a pretențiilor ce țin de încasarea restanțelor salariale pentru perioada anilor 2012-2013.

S-a încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul lui Victor Cara suma de 15 410,29 lei cu titlu de restanță salarială pentru perioada 01 iulie 2013- 05 februarie 2015, penalitatea în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere ce constituie 10 200 lei și suma de 2 000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

S-a încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul lui Piotr Cara suma de 9 234,57 cu titlu de restanță salarială pentru perioada 01 iulie 2013 - 05 februarie 2015.

S-a încasat din contul ÎM „Aydar- Suyu” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 739,35 lei.

În rest pretențiile lui Victor Cara și Piotr Cara s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 102, 103-109, vol.III)

La 14 august 2018 ÎM „Aydar- Suyu” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 177, vol. III)

În motivarea recursului ÎM „Aydar- Suyu” a indicat că a executat obligațiile sale și a achitat salariilor toate sumele convenite. Mai mult, în cadrul examinării cauzei nu s-a solicitat informația de la CNAS cu privire la achitățile efectuate de către întreprindere în fondul social.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 23 august 2018 a depus recurs Piotr Cara, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel din data de 28 mai 2018 cu menținerea hotărârii primei instanțe din data de 02 mai 2017. (f.d. 137-138, vol. III)

În motivarea recursului Piotr Cara a indicat dezacordul cu soluția adoptată de instanța de apel, motivând că instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerare declarațiile acestuia date în cadrul judecării cauzei în instanța de fond.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia la data de 28 mai 2018. Decizia a fost recepționată de către Piotr Cara și de către ÎM „Aydar- Suyu” la data de 29 iunie 2018. (f.d. 117,118, vol. III)

În aceste circumstanțe recursurile depuse la data de 14 august 2018 de către ÎM „Aydar- Suyu” și la data de 23 august 2018 de către Piotr Cara, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către ÎM „Aydar- Suyu” și de către Piotr Cara sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul

în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către ÎM „Aydar- Suyu” și de către Piotr Cara, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către ÎM „Aydar- Suyu” și de către Piotr Cara, inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Întreprinderea Municipală „Aydar- Suyu” și de către Piotr Cara, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas